

Arrest

nr. 187 265 van 22 mei 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Congolese (D.R.C.) nationaliteit te zijn, op 19 mei 2017 heeft ingediend (bij faxpost) om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van 15 mei 2017 houdende bevel tot terugdrijving (bijlage 11), en van de beslissing van 15 mei 2017 tot nietigverklaring van het visum.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 mei 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 mei 2017.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat P. KAYIMBA KISENGA verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. MUSSEN, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster kwam op 15 mei 2017 aan op de luchthaven te Zaventem.

1.2. De met de grenscontrole belaste ambtenaar stelde vast dat verzoekster niet over voldoende bestaansmiddelen beschikt voor haar voorgenomen verblijf van 10 dagen en nam op 15 mei 2017 ten

aanzien van verzoekster een beslissing tot terugdrijving. Deze beslissing, die verzoekster dezelfde dag ter kennis werd gebracht, is gemotiveerd als volgt:

“TERUGDRIJVING

Op 15 mei 2017 om 14u15 uur, aan de grensdoorlaatpost Brussel Nationaal werd door ondergetekende, H.K. Hoofdinspecteur

de heer / mevrouw :

naam I.L. voornaam B

geboren op (...) 1984 te Kinshasa geslacht (m/v) Vrouwelijk

die de volgende nationaliteit heeft Congo (Dem. Rep.) wonende te [...]

houder van het document Nationaal Paspoort van Dem Rep Congo nummer (...)

afgegeven te MINAFFET op : 30.12.2016

houder van het visum nr. (...) van het type C afgegeven door Belgische Ambassade te Kinshasa

geldig van 15.05.2017 tot 09.06.2017

voor een duur van 10 dagen, met het oog op : [...]

afkomstig uit Addis Ababa met ET724, op de hoogte gebracht van het feit dat de toegang tot het grondgebied aan hem (haar) wordt geweigerd, krachtens artikel 3, eerste lid van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen,

om de volgende reden(en) :

(A) *Is niet in het bezit van een geldig reisdocument /van geldige reisdocumenten (art. 3, eerste lid 1, 1°/2°)2*

Reden van de beslissing:

(B) *Is in het bezit van een vals / nagemaakt / vervalst reisdocument (art. 3, eerste lid, 1°/2°)2*

Reden van de beslissing:

(C) *Is niet in het bezit van een geldig visum of een geldige machtiging tot verblijf (art. 3, eerste lid, 1°/2°)2*

Reden van de beslissing:

(D) *Is in het bezit van een vals / nagemaakt / vervalst visum of verblijfsvergunning (art. 3, eerste lid, 1°/2°)2*

Reden van de beslissing:

(E) *Is niet in het bezit van documenten die het doel van het voorgenomen verblijf en de verblijfsomstandigheden staven (art. 3, eerste lid, 3°)*

Reden van de beslissing:

Betrokkene verklaart naar België te reizen voor een opleiding bij de ULB. Uit de documenten van de ULB blijkt dat deze opleiding dient betaald te zijn voor 30.04.2017. Betrokkene kan op geen enkele manier aantonen dat deze opleiding reeds werd betaald (totaal 300€), betrokkene stelt zelfs dat ze de betaling nog dient uit te voeren. Betrokkene zal eveneens haar hotel voor haar verblijfsduur van 10 dagen nog dienen te betalen. Betrokkene zal naar haar opleiding hier verder haar vakantie doorbrengen, ook hier ontbreekt elke overtuigingsstuk (geen reisplanning, toeristische info, reisbrochures,...)

(F) *Heeft reeds gedurende negentig dagen in een periode van 180 dagen op het grondgebied van de lidstaten van de Europese Unie verbleven (art. 3, eerste lid, 2°, van de wet van 15 december 1980, en art. 6, paragraaf 1, inleidende formule, en paragraaf 1bis, van Schengengrenscore)*

Reden van de beslissing:

(G) *Beschikt niet over voldoende bestaansmiddelen, voor de duur en de vorm van het verblijf, of voor de terugreis naar het land van oorsprong of het transitland (art. 3, eerste lid, 4°)*

Reden van de beslissing: Voor de duur van haar voorgenomen verblijf van 10 dagen, haar inschrijving aan de ULB , haar hotelreservatie beschikt betrokkene over €275. Hierdoor voldoet betrokkene niet aan de geldende richtbedragen voor België nl €95/dag/persoon.

(H) *Staat ter fine van weigering van toegang gesignaleerd (art. 3, eerste lid, 5°, 8°, 9°)2*

in het SIS , reden van de beslissing:

in het ANG / Algemene Nationale Gegevensbank, reden van de beslissing:

(I) *Wordt geacht de openbare orde en de nationale veiligheid, de volksgezondheid of de internationale betrekkingen van een van de Lid-Staten van de Europese Unie te kunnen schaden (art. 3, eerste lid, 6°/7°) 2*

(...)"

Dit is de eerste bestreden beslissing.

1.3. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging nam op 15 mei 2017 de beslissing tot nietigverklaring van het visum. Deze beslissing, die verzoekster eveneens op 15 mei 2017 ter kennis werd gebracht, bevat de volgende motivering:

“WEIGERING / NIETIGVERKLARING / INTREKKING VAN EEN VISUM

Mevrouw, Meneer I.L.B.

De/het ... ambassade/consulaat-generaal/[andere bevoegde instantie] in ... [namens (naam van de vertegenwoordigde Lidstaat)]

Op verzoek van de gemachtigde van Staatssecretaris voor Asiel en Migratie,

De dienst die verantwoordelijk zijn voor de personencontrole te ...

Heeft / hebben / werd

uw visumaanvraag onderzocht

uw visum onderzocht. Nummer 011760543, afgegeven: 26.04.2017.

het visum is geweigerd *het visum is nietig verklaard* *het visum is ingetrokken*

Dit besluit is gebaseerd op de volgende redenen:

1. *er is een vals/vervalst/nagemaakt reisdocument overgelegd (artikel 32, 1, a), I) van de verordening (EG) Nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13.07.2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke visumcode)*

2. *het doel en omstandigheden van het voorgenomen verblijf zijn onvoldoende aangetoond (artikel 32, 1, a), II en artikel 34, 1/2) van de verordening (EG) Nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13.07.2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke visumcode) Betrokkene verklaart naar België te reizen voor een opleiding bij de ULB. Uit de documenten van de ULB blijkt dat deze opleiding dient betaald te zijn voor 30.04.2017. Betrokkene kan op geen enkele manier aantonen dat deze opleiding reeds werd betaald (totaal 300€), betrokkene stelt zelfs dat ze de betaling nog dient uit te voeren. Betrokkene zal eveneens haar hotel voor haar verblijfsduur van 10 dagen nog dienen te betalen. Betrokkene zal naar haar opleiding hier verder haar vakantie doorbrengen, ook hier ontbreekt elke overtuigingsstuk (geen reisplanning, toeristische info, reisbrochures,...)*

3. *u heeft niet aangetoond over voldoende middelen van bestaan te beschikken, zowel voor de duur van het voorgenomen verblijf als voor de terugreis naar het land van herkomst of verblijf, of voor doorreis naar een derde land waar u met zekerheid zal worden toegelaten, of in de mogelijkheid te verkeren deze middelen legaal te verkrijgen (artikel 32, 1, a), III en artikel 34, 1/2) van de verordening (EG) Nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13.07.2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke visumcode) :*

Voor de duur van haar voorgenomen verblijf van 10 dagen, haar inschrijving aan de ULB , haar hotelreservatie beschikt betrokkene over €275. Hierdoor voldoet betrokkene niet aan de geldende richtbedragen voor België nl €95/dag/persoon.

4. *u heeft in de lopende periode van 180 dagen reeds 90 dagen op het grondgebied van de lidstaten verbleven op grond van een eenvormig visum of een visum met territoriaal beperkte geldigheid (artikel 32, 1, a), IV en artikel 34, 1/2) van de verordening (EG) Nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13.07.2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke visumcode)*

5. *u staat in het Schengen Informatiesysteem gesignaleerd ter fine van weigering van toegang; deze signalering is ingevoerd door [naam lidstaat] (artikel 32, 1, a), V en artikel 34, 1/2) van de verordening (EG) Nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13.07.2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke visumcode)*

6. *u wordt door één of meer lidstaten beschouwd als een bedreiging van de openbare orde, de binnenlandse veiligheid, de volksgezondheid als omschreven in artikel 2, lid 21, van Verordening (EG) nr. 2016/399 (Schengengrenscore), of de internationale betrekkingen van één of meer van de lidstaten (artikel 32, 1, a), VI en artikel 34, 1/2) van de verordening (EG) Nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13.07.2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke visumcode)*

7. *er is niet aangetoond dat er een toereikende en geldige medische reisverzekering is afgesloten (artikel 32, 1, a), VII) van de verordening (EG) Nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13.07.2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke visumcode)*

8. *de informatie die is verstrekt met betrekking tot het doel en de omstandigheden van het beoogde verblijf is niet betrouwbaar (artikel 32, 1, b en artikel 34, 1/2), van de verordening (EG) Nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13.07.2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke visumcode)*

9. *uw voornemen om het grondgebied van de Lidstaat vóór het verstrijken van het visum te verlaten kon niet worden vastgesteld (artikel 32, 1, b en artikel 34, 1/2) van de verordening (EG) Nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13.07.2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke visumcode)*

10. □ er is niet voldoende aangetoond dat u niet in de gelegenheid bent geweest om op voorhand een visum aan te vragen, hetgeen een visumaanvraag aan de grens zou rechtvaardigen (artikel 35, 6, van de verordening (EG) Nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13.07.2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke visumcode)

11. □ de houder van het visum heeft om intrekking van het visum verzocht¹ (artikel 34, 3 van de verordening (EG) Nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13.07.2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke visumcode)
(...)”

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. De Raad wijst erop dat artikel 43, § 1, eerste lid van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bepaalt dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen dient te bevatten.

Verzoekster betoogt dat zij thans is opgesloten in een gesloten centrum met het oog op haar terugdrijving en dat indien zij een beroep doet op de gewone schorsingsprocedure het arrest van de Raad niet tijdig kan worden geveld. Verweerder bevestigt dat de effectieve terugdrijving van verzoekster is gepland op 26 mei 2017.

Het hoogdringend karakter van de vordering is afdoende uiteengezet en kan worden aangenomen.

2.2. Verder moet worden opgemerkt dat, overeenkomstig artikel 39/82, § 2, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een bestuurshandeling kan worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

2.2.1. In een enig middel voert verzoekster de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering, en de beginselen van behoorlijk bestuur. Verzoekster voert tevens aan dat er een manifeste appreciatiefout is gemaakt. Verzoekster licht toe dat zij een attest heeft ingediend van de ULB waaruit blijkt dat zij ingeschreven is voor een opleiding en de administratieve verantwoordelijke van de universiteit attesteert dat zij haar inschrijvingsgeld mag betalen bij aankomst (zie stuk nr. 3 gevoegd bij het verzoekschrift). Verzoekster vervolgt dat zij ook een visa-kaart heeft getoond en een document van de bank waaruit blijkt dat zij de som van 3542,19 dollar op haar rekening heeft. Verzoekster verwijt de met de grenscontrole belaste ambtenaar/de dienst Vreemdelingenzaken geen rekening te hebben gehouden met alle elementen die zij heeft ingediend bij aankomst. Zij verwijst verwerende partij tevens een stereotiepe motivering te hebben genomen voor wat betreft de intrekking van het visum. Verzoekster stelt tevens dat zij een hotelreservatie heeft ingediend en een attest van haar inschrijving, en een visa-kaart met meer dan 4000 dollar.

2.2.2. De Raad stelt, wat betreft de eerste bestreden beslissing, vast dat verzoekster betwist dat zij op het ogenblik dat zij het grondgebied van de Schengenstaten poogde te betreden niet beschikte over voldoende bestaansmiddelen voor de duur van het voorgenomen verblijf. Verzoekster verwijt de verwerende partij geen rekening te hebben gehouden met het attest van de ULB, haar visa-kaart en de gegevens van haar bank waaruit blijkt dat zij in het bezit is van “3542,19 dollar” of meer dan “4000 dollar”.

Uit de bestreden beslissing, en het administratief dossier met name het gehoor bij de Federale politie (“7.Vaststellingen en info”), blijkt evenwel dat verzoekster slechts in het bezit was van 275 euro. De vaststelling dat zij thans een brief voorlegt van de administratief verantwoordelijke van de cursus doet geen afbreuk aan de motivering in de bestreden beslissing dat verzoekster haar inschrijvingsgeld nog niet heeft betaald. Voorts legt verzoekster geen enkel begin van bewijs voor van haar eigen visa-kaart en evenmin toont zij met een leesbare kopie van de bank aan dat zij over afdoende bestaansmiddelen beschikt, laat staan dat zij daarmee aantoonde dat zij deze stukken heeft voorgelegd op het moment van haar poging tot binnenkomst.

Ter terechtzitting wordt verzoekster er op gewezen dat bij binnenkomst in België werd vastgesteld dat zij slechts over 275 euro beschikte. Verzoekster repliceert dat zij over 275 euro cash beschikte en dat dit blijkt uit haar verklaringen en dat haar misschien niet werd gevraagd of zij in het bezit was van een visa-kaart. Verzoekster overtuigt geenszins aangezien zij ook bij haar verzoekschrift geen kopie van haar visa-kaart heeft aangebracht en zij derhalve niet aantoonde op welke wijze zij haar opleiding en haar verblijf in België zal betalen.

Voorts ontkent verzoekster het onderdeel van de motivering niet dat zij na haar opleiding haar vakantie hier wil doorbrengen maar geen enkel overtuigingsstuk hieromtrent aanbrengt.

Er dient te worden opgemerkt dat een vreemdeling die het Schengengebied wenst te betreden op het ogenblik van de grenscontrole dient te kunnen aantonen dat hij voldoet aan de in de Schengencode en de Vreemdelingenwet gestelde toegangsvoorwaarden en dat niet blijkt dat verzoekster op dat ogenblik in het bezit was van enig stuk waaruit zou kunnen worden afgeleid dat zij de vereiste financiële middelen kon verwerven. Het gegeven dat verzoekster in het bezit was van een attest/inschrijving van de opleiding en de toestemming van haar baas leidt niet tot het besluit dat de met grenscontrole belaste ambtenaar enig relevant stuk inzake de bestaansmiddelen van verzoekster over het hoofd heeft gezien en onterecht oordeelde dat verzoekster niet beschikte over het door het vastgestelde richtbedrag waarover vreemdelingen dienen te beschikken.

Het attest dat zij voorlegt van de administratief verantwoordelijke van de opleiding dat zij toestemming had om het bedrag van de opleiding bij aankomst te betalen doet evenwel geen afbreuk aan de vaststelling dat verzoekster, op het ogenblik dat de met grenscontrole belaste ambtenaar een controle doorvoerde, niet beschikte over een bewijs van voldoende middelen van bestaan of het bewijs dat zij deze bestaansmiddelen op rechtmatige wijze kon verkrijgen. Het gegeven dat verzoekster nadat was vastgesteld dat zij niet aan de vereiste toegangsvoorwaarden voldeed alsnog poogde om tegemoet te komen aan de vastgestelde tekortkomingen geeft geen aanleiding tot de conclusie dat artikel 3, 4° van de Vreemdelingenwet werd geschonden.

Dat zij grondig werd gecontroleerd door de Belgische ambassade in Kinshasa doet geen afbreuk aan de verschillende motieven die de bestreden beslissing schragen.

De met grenscontrole belaste ambtenaar kan op het ogenblik dat hij vaststelt dat een vreemdeling niet voldoet aan de vereisten om toegang te krijgen tot het Schengengebied slechts de toegang weigeren.

Verzoekster voert geen ernstig middel aan met betrekking tot de eerste bestreden beslissing.

In de mate verzoekster de tweede beslissing aanvecht, dient te worden benadrukt dat, overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de Vreemdelingenwet de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet slechts voor de Raad kunnen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 118) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip 'belang' kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Het belang betreft een ontvankelijkheidsvoorwaarde waaraan ook dient voldaan te worden bij een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging (*cf.* W. WEYMEERSCH, "Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel." in G. DEBERSAQUES, M. VAN DAMME, S. DE CLERCQ en G. LAENEN (eds.), *Rechtsbescherming door de Raad van State 15 jaar procedurele vernieuwing*, Brugge, die Keure, 2004, 161.)

In casu blijkt niet dat verzoekster enig belang heeft bij de schorsing van de tweede bestreden beslissing. De eventuele "schorsing" van deze beslissing doet immers geen afbreuk aan het feit dat zij op basis van de eerste bestreden beslissing kan worden teruggedreven naar haar land van herkomst en dat zij het visum dat werd vernietigd niet meer kan aanwenden zolang niet is vastgesteld dat de beslissing tot teruggedrijving die aan de basis ligt van de beslissing tot vernietiging van het visum zelf niet wordt vernietigd.

Tevens moet, inzake de tweede in artikel 39/82, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet gestelde voorwaarde, worden aangegeven dat verzoekster door te betogen dat de bestreden beslissingen tot

gevolg hebben dat zij haar opleiding niet kan volgen waarvoor zij een reis heeft ondernomen en de aanhouding haar toekomstperspectieven aantast, niet aantoon dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissingen – in de mate dat de tweede bestreden beslissing al kan worden ten uitvoer gelegd – aanleiding geeft tot een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Er blijkt niet dat verzoekster niet op een later tijdstip een opleiding zou kunnen volgen.

Er blijkt niet dat verzoekster enig belang heeft bij de schorsing van de tweede bestreden beslissing en er dient te worden geconcludeerd dat in ieder geval niet is voldaan aan de in artikel 39/82, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet voorziene cumulatieve voorwaarden, wat volstaat om de vordering af te wijzen.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, § 5, derde en vierde lid van de Vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig mei tweeduizend zeventien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. M. CLAESEN,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. CLAESEN

M.-C. GOETHALS